

Conjugar la llum, la forma i la textura per crear un nou llenguatge artístic, pot esdevenir difícil. Conèixer les tècniques i els materials emprats no son només que les eines que cal saber i dominar per expressar-se i no ésser dominat.

Maria Puig, una jove artista local, a més

MARIA PUIG: L'EXPRESSIÓ DE UNA LLUMINOSA SENSIBILITAT

Del a mateixa forma que el vidre deixa travessar la llum, **Maria Puig** deixa entreveure els seus sentiments, "era molt important pera mi poder sortir d'Espanya, i poder representar Catalunya i Espanya en un concurs de tal magnitud". La seva personalitat apareix com a translúcida sense arribar a la total transparència.

Aquesta jove artista va néixer a Parets fa 34 anys. El seu refugi està situat a les golfes d'una casa del carrer Sant Antoni. A dins de l'estudi realitza la seva producció artística. **Maria Puig** no dubta en afirmar que "ara és un bon moment, amb l'expansió del disseny s'arriba a més gent i es pot guanyar". Malgrat això s'ho ha de compaginar amb les tasques d'ensenyament a joves interessats en el vitralls.

El contacte del vidre

Maria, va començar estudis de pintura a l'Escola Massana de la qual guarda especial record d'un professor. "Estic molt satisfeta i agraïda a **Antoni Gómez** professor de vitralls, ens ha ajudat molt a tots".

El contacte amb una nova assignatura dedicada al treball del vidre fa que abandoni el camí primerament escollit i es decanti pel vitrall. La mateixa raó pot justificar que reivindiqui la noblesa i la dignitat de formes artístiques qualificades d'arts menors. "Jo penso que el vitrall és un art com pot ser la pintura, l'escultura i l'arquitectura", explica **Maria Puig**. No és estrany si pensem que el vitrall li ha reportat un status reconegut. Les proves només cal cercar-les en la seva participació ara al 2.º Saló Internacional del Vitrall, a les seves anteriors exposicions o a la fundació del col·lectiu ADHUC compostat per antics estudiants de Vitrall a la Massana.

L'art interessat

La jove vitrallera se sent una mica indignada amb l'actual situació artística catalana. "No és cert que potencien els artistes novells, actualment s'utilitza els artistes per altres coses, per interessos polítics", argumenta l'artista. Potser la seva actitud no sigui reprotxable coneixent la seva experiència personal, **Maria Puig** continua "no estic d'acord amb la política que porta l'Institut del Vitrall de Barcelona. En lloc de donar suport posen obstacles, són els responsables de la situació actual". Segons **Maria Puig**, "a Barcelona els treballs de reconstrucció no els fan els professionals, els realitzen

d'això, ha aconseguit imprimir al seu treball artesanal la llibertat creativa que li atorga el grau d'artístic. Dues de les seves obres participen en aquests dies al 2.º Saló Internacional del Vitrall a les localitats franceses de Chartres i Nîmes, la primera capital europea del vidre.

Maria Puig, vidre i art.

gent molt jove i inexperta que desprestigien d'alguna forma l'art del vitrall". Però les queixes també esquitxen la premsa "vàrem treballar en el disseny i construcció d'un vitrall al Parc de la Ciutadella dirigit pel vitraller alemany **Herman Bloondel**. L'any passat va ser inaugurat per **Pasqual Maragall**, nosaltres ho van fer tot i cap mitjà de comunicació ens va mencionar". Aquestes manifestacions s'obtenen després de dues hores de converses amb petites interrupcions. Darrera del seu aspecte fràgil no exempt d'ingenuïtat, s'amaga una persona tímida, un xic insegura, però amb l'activitat i l'experiència dels anys viscuts. La seva expressió és dolça i pausada, plena de sensibilitat com correspon a un artista. Les seves preferències van des de la companyia dels amics que l'animen, passant per la fotografia, la pintura fins a la música jazz-blues. "Dins l'aspecte artístic m'agrada **Ed Carpenter**. En pintura **Henry Matisse** i pel disseny i els colors **Marc Chagall**".

Les seves ambicions tant com la seva vàlua professional fan que mai s'aturi. Té diversos projectes en cartera. Entre ells, la possible realització d'una vidrera a la Casa de la Vila o la reconstrucció dels vitralls de l'Església local, a banda de noves exposicions. De tota manera les seves obres, "intuïtives" segons ells, són ara per ara el que la pot jutjar, a més important i satisfactori. "La millor satisfacció és quan acabes una peça, l'observes i la trobes bé", diu **Maria Puig**. Amb aquesta afirmació sobren les paraules.

